

Hoe ik Eeke leerde kennen

- Ik hield enorm van dansen Toen ik studeerde was ik in mijn vrije tijd eigenlijk altijd aan het bewegen, en dan meestal vooral aan het dansen: buikdans, flamenco, ballroom, Indiase dans en aerobics voor de conditie. Niet dat ik er nou zo goed in was – ik was zo'n kind dat altijd als laatste wordt gekozen met gym – maar dat je ergens niet exceptioneel goed in bent wil nog niet zeggen dat je het niet leuk vindt. En ik vond het super leuk.
- maar tijdens de bevalling ging er iets mis Ook toen ik daarna aan het werk was bleef dat plezier in bewegen: ik bleef dansen, pilatessen en in vakanties enorme einden in de bergen sjuwen tot mijn oudste werd geboren. Bij de bevalling liep er iets mis en het eindigde ermee dat mijn bekkenhelften aan de voorkant niet meer aan elkaar vast zaten, wat bij de bevalling van mijn dochter die daarna kwam maakte dat de boel helemaal uit zijn verband raakte en ik een rolstoel terecht kwam.
- gelukkig kon ik mezelf uit de rolstoel trainen Niemand wist toentertijd wat je daaraan moest doen, het beste advies was een plaat in de rug – maar dan zou ik nooit meer kunnen dansen. Dus ben ik mijn vaardigheid als kennistechnoloog op mijzelf gaan toepassen, heb opleiding na opleiding gevolgd, alles gelezen wat er te lezen viel, tot ik na 15 jaar de rolstoel de deur uit kon doen en triomfantelijk op 1 been kon staan. Maar ik kon nog steeds niet dansen.
- ik ging op zoek naar een buikdans juf om mij ook weer te leren dansen - dat was geen makkelijke weg Dus ging ik op zoek naar een buikdans juf – en wat bleek: de allerbeste zat vlakbij in Groningen. Ik heb haar uitgenodigd voor privélessen in de yoga zaal – en ben tegelijk ook de buikdansgroep Norg gestart. Dat was heel confronterend. Want ik had steeds getraind om mijn bekken te steunen en bij elkaar houden met een heel stevig spiercorset, en nu moest ik dat beetje bij beetje weer loslaten. Sommige bewegingen duurden maanden voordat mijn lichaam een manier had uitgedacht waarop het eventueel zou kunnen – en sommige dingen blijven tot op de dag van vandaag lastig.

hoe ik Eeke leerde kennen

6.i.2023 © ARCHOO hanneke van brakel

de aanhouder wint .. ook
een vriendschap!

Maar de aanhouder wint en op 22 juni 2015 kon ik zodoende meedoen met Eeke's leerlingenvoorstelling – samen met een aantal inmiddels zeer dierbare vrienden. Er zijn hele mooie foto's van deze voorstelling maar deze portretuitsnede uit de buiging van onze Norggroep is me van alle foto's van mezelf van de laatste jaren het meest dierbaar. Die zegt het allemaal: archoo – je moet beginnen om er te komen. En wat je onderweg niet vindt dat je niet eens had gezocht: nog steeds is elke dag dat ik met Eeke samenwerk een feest!

